

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Stephano abbate. Cap[itulum]. cxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Liber

bus demulcēs animū eius in nullo mutare p̄e
ualuit. Quia inde postmodum educram gladio
perimere voluit: sed mater eius se interposuit
sperans ex dilatione temporis filiā ad patris
voluntatē blanditiis demulcendā. Tunc ad sa-
crificandum dīs suis pater accessit: ut ipsi fille
propositū cōmutaret. ¶ Post dies aliquā preses
quintianus rauennā ingressus hoc audiēs mā-
davit fuscā taurā cū parēibus suis ad se
vincos adduci. Ministrī hō videntes eā oran-
tez: t angelū dīi splendidū: iuxta eā stantē ter-
riti redierunt. Et dum hec presidi renūciarēt:
fuscā t maura se sponte libi presentauerunt: et
xpianas esse viua voce prouinciārunt. Dūi aut
preses syrii tentū interrogasset: cur filiā chris-
tianam fieri permisſerit: illegz econtra se excu-
ſans omnia gesta per ordinē rerulisset: quin-
tiannus quidē syrii dimisit: fuscā hō xp̄m con-
ſitentem t idola confutantē flagellari mandas-
vit. Deinde in carcerē vna cum maura trudi fe-
cit. Et dum in fide immobilit̄ perseveraret:
lussit eas preses ex vrbe educi: ibi⁹ illas gla-
dio transuerberari. Cum autē ad locū certami-
nis adducere fuissent: fuscā oratione fusa ad do-
minū: ut suscipiter aīas earū in pacer: voce celi-
ca confortatur: deinde a spiculatore gladio per
latera tranſfiga necat. Maura hō nutrit̄ eius
tenens corpus virginis cū lachrymis rogauit
carnifices: ut eam simili passione transſoderet
quod t factus est. Quarū corpora naute quidā
xpiani noctu rapientes ad prouinciam tripoli-
tanā ciuitatē fabratā ea deduxerunt t ibidem
honorifice condiderūt. ¶ Transactis hō mul-
tis annorum curriculis ciuitate illa a pagani
depopulata: vitalis quidā venetus diuinitus
ad vrbes sp̄am desertā nauigauit: t corpus san-
cte fusce inde sublatum ad prouinciam venetie
transfūlit: et in ciuitate roccellensi cum honore
collocauit: vbi t ecclesia eius nomini fabricata
est. Passa est autem virgo christi cum eius nu-
trice idibus februario.

De sancto Stephano abate. Cap. cxx.

Sdinis grandimonten. fundator cla-
ruit anno dñi. clxxxi. hic de aluer-
nia natus nobilissimi cuiusdā ste-
phani filius in annis puerilibus ab eodē benes-
uentū deductus sancto⁹ miloni archiepo⁹ tra-
ditus annis. xij. sub ipso doctus t edicatus est.
A quo postmodū discedens vitāg anachoritā-
cam ducere cupiēs: multis heremis peragra-
tis ut locum quietis inueniret: tandem deuenit
aquitaniaz prope ciuitatē lemovicen. montēz
nemorosum t asperum qui dicitur muretus co-
scendit quem sibi locum aptum elegit: factog⁹
paruo rugario monasticam vitam ducere cepit:
pane solo et aqua refectus: lectulo ex tabulis
tantū absq̄ aliquibus stramentis decumbens:

Tertius

vestes viles t leues induēs: quas nullo calore
minuebat: nullo frigoze perangebat. Ibi⁹ or-
diū inchoauit pluribus miraculis fulgēs. In-
ter que dum quidā miles peccatum aliquod sibi
confessus esset: a quo nullatenus defistere vole-
bat: imo etiā ne crimen defererer: si forte pro se
sanctus orarevalde dubitabat: abbate rogauit
instanter: ne pro se preces ad deū vrlas effunde-
ret. Pro eo tamē stephanus orauit: t anteq̄ ide
recederet: misit item a peccato voluntarie subtra-
xit. ¶ Cum quidam dīes ei virtualia sepe de-
ferreret: quadā die cibaria portans: a p̄donibus
in itinere capit t spoliatur. Qd̄ sanctus dei per
spiritū intelligens: proviro xp̄z orauit. Et ecce
nocte vir ille liber dimisit: t cū suribus diuini
tūs vincularis mane virtualia deferēs ante mo-
nasterij fanus reperiſ. Predonesq̄ viso mira-
culo conuertunt: t imposta eis per abbate pes-
nitentia relaxant. ¶ Ipse obitū suū sibi reuelau-
rum a deo lōge ante predixit: t anno eratis sue
lxv. sanctitate mītrificus in pace q̄euīt idibus
februario. Cum autē fratres eius obitū occultas-
rent: ut pacifice sine populo concursu corpos
sepelire possent. Adeſt subito p̄sbyter cluſatis
t populi multitudi eius obitū cognouisse cla-
mātes: t eius sepulture interesse supplicātes.
Et interrogat quō eius transiit oldicissent.
Respondeunt q̄ puer quidā nup̄ migrauerat:
qui bidū ante loquela miserat: sed dū ad vlt̄
imā deueniſſet horā locutus fuerat dīcens: q̄
scalā lucidissimā viderat: cuius cacumē celū
et infima pars montē muretū tenebat p̄ quam
dñm stephanū conſcendisse cōſpererat: cū quo
t ipm statim abire oportebat. Et his dictis cō-
tinuo expirauerat. Sicq̄ populus ei⁹ interfue-
runt exequi⁹: sepultusq̄ est in monasterio ipo.
¶ Post aliquos annos sub abbatē petro cōſuc-
cessore monachi dīuina revelatione monit: ce-
nobium t ordinem ad grādimontem tranſule-
runt: a quo t ordinis vocabulum assumpserūt:
vbi t nouum monasteriū conſtrūctes corp⁹ ſcri-
ſtē stephani detulerūt: vbi t facet signis coruscā.
¶ De ſcri⁹ stephano alio abate. Cap. cxi.

Tephan⁹
alius abbas mona-
sterij iuxta reatine
ciuitatis mentia constituti pa-
ter fuit tēpore gregorij pape
primi. De quo idē doctor ſcri-
bit: q̄ fuit vir valde sanct⁹: pa-
tientie singularis. Luius lin-
gua l̄z esset rustica: docta erat
eius vita. Hic pro amore cele-
stis parric cuncta despererat: tumult⁹ hominū
deuitalbar: crebris orationibus intentus erat: in q̄
vir patientie intantū excreverat: ut eū sibi am-
cū crederet: qui sibi molestia interrogasset. Redi-
debat in cōtumelias gratias: si quid sibi damni-